

РАДНА БИОГРАФИЈА

Новинарством почињем да се бавим 1966. године. По доласку у Београд, студирам југословенску и светску књижевност и почињем да сарађујем у листу „Студент“, у коме сам бурне 1968. и 1969. године био уредник и заменик главног уредника, где остајем све до смењивања комплетне Редакције, почетком јануара 1970. године.

Након смењивања Редакције „Студента“, издржавам се пишући сценарија а од априла 1970. године до краја 1971. године, професионално се бавим међународном сарадњом. Био сам прво секретар, а затим директор Клуба међународног пријатељства омладине и студената Београда и члан међународних комисија Савеза студената Београда, Србије и Југославије.

Оснивач сам и први главни и одговорни уредник Студентског радио програма „Индекс 202“ (данас Радио Индекс). На том месту одстајем од краја 1971. године до почетка 1979. године, када сам изабран за секретара Заједнице за културу високошколских организација Србије. „Индекс 202“ је у то време у правом смислу школа новинарства, кроз коју је прошло више од 1.500 младих новинара, уз запажене програмске иновације, као што је Индексово радио позориште итд.

На позив радио телевизије Титоград (данас ТРВ Црне Горе), одлазим и радим прво као одговорни уредник информативног програма, а убрзо затим сам именован за главног и одговорног уредника Телевизије Титоград.

У Београд се враћам на место директора и главног и одговорног уредника листа и издавачке делатности Савезне куће СУБНОР-а Југославије „Четврти јул“, где остајем два манадата, од априла 1983. године до априла 1990. године.

Од тада па до октобра 1995. године запослен сам на месту генералног секретара Савеза новинара Југославије, одакле одлазим након неслагања и сукоба са тадашњим руководством Савеза новинара Југославије.

Након годину дана, кратко се запошљавам као уредник у ЈРТ, а затим се ван радног односа, бавим писањем сценарија, редиговањем рукописа и уређивањем појединачних издања научне и мемоарске публицистике код више издавача.

Аутор сам више публицистичких књига, као што су: „Школовање у Југославији“ (на три светска језика за потребе Министарства иностраних послова), „Четири најчувенија слова света“, итд. Да додам још да сам био више година главни и одговорни уредник листа Савеза новинара Југославије „Наша штампа“, као и уредник часописа за културу и друштвена питања „Овдје“.

Годинама сам сарадник на лексикографским и енциклопедијским издањима Академије наука и уметности за области новинарства и публицистике.

Био сам такође члан више уређивачких одбора и програмских савета. Поред осталог, био сам председник Програмског савета „Индекса 202“, односно „Радио Индекса“ више од осам година и први сам председник Програмског савета „Радија Б 92“.

Упоредо са професионалним новинарским радом, годинама сам био активан у раду новинарске организације, у Удружењу новинара Србије био сам у три мандата члан Председништва, председник жирија за доделу новинских награда, а 1987. године сам изабран за члана Председништва а 1988. године, а на предлог новинарске организације Србије изабран сам за председника Савеза новинара Југославије, где остајем до краја мандата, тј. до краја октобра 1989. године. Учествовао сам, такође, на више међународних скупова о медијима и новинарству (у време рада у Савезу новинара Југославије), а неке од њих сам иницирао и организовао.

Добитник сам више повеља и плакета за друштвено ангажовање, као и награда за новинарски рад, а 2009. године добио сам и награду за животно дело Савеза новинара Србије и Црне Горе.

Од априла 2006. године до априла 2010. године радио сам у Републичкој радиодифузној агенцији, поред осталог на месту саветника а затим помоћника извршног директора.

У Београду, 25. фебруара 2011. године

Рајко Павићевић